

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 742

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 22 iulie 2022

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
249. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2022 privind stabilirea cadrului instituțional și a măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 536/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind studiile clinice intervenționale cu medicamente de uz uman și de abrogare a Directivei 2001/20/CE, precum și pentru modificarea unor acte normative în domeniul sănătății.....	2	252. — Lege pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și pentru completarea art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.....	4–5
1.029. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2022 privind stabilirea cadrului instituțional și a măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 536/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind studiile clinice intervenționale cu medicamente de uz uman și de abrogare a Directivei 2001/20/CE, precum și pentru modificarea unor acte normative în domeniul sănătății	3	1.032. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și pentru completarea art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	5
★			
251. — Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2001 privind înființarea Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A.	3	1.053. — Decret privind acreditarea unui ambasador	6
1.031. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2001 privind înființarea Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A.	4	1.054. — Decret privind acreditarea unui ambasador	6
★			
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		Decizia nr. 165 din 24 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii	7–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		929. — Hotărâre pentru aprobarea Notei de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Achiziție 12 automotoare în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen”	13–15
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI			
		99. — Ordin privind aprobarea numărului de autoturisme necesare desfășurării activităților specifice Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2022 privind stabilirea cadrului instituțional și a măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 536/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind studiile clinice intervenționale cu medicamente de uz uman și de abrogare a Directivei 2001/20/CE, precum și pentru modificarea unor acte normative în domeniul sănătății

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29 din 23 martie 2022 privind stabilirea cadrului instituțional și a măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 536/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind studiile clinice intervenționale cu medicamente de uz uman și de abrogare a Directivei 2001/20/CE, precum și pentru modificarea unor acte normative în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 24 martie 2022, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, la propunerea ANMDDMR și a CNBMDM, ministrul sănătății aprobă ordinele prevăzute la art. 3 alin. (10), art. 4 alin. (3), art. 5 alin. (1) și (2) și art. 6 alin. (2) care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

2. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Dispozițiile Ordinului ministrului sănătății publice nr. 904/2006 pentru aprobarea Normelor referitoare la implementarea regulilor de bună practică în desfășurarea studiilor clinice efectuate cu medicamente de uz uman se aplică potrivit dispozițiilor tranzitorii prevăzute la art. 96 din Regulament, respectiv până la data de 31 ianuarie 2025.

(2) Pentru a asigura protecția adecvată a dreptului la viață al pacienților cu afecțiuni medicale cu opțiuni terapeutice limitate sau inexistente, cererile de autorizare a unui studiu clinic sau de evaluare a amendamentului la studiu clinic depuse la ANMDDMR, conform Directivei 2001/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001, se validează/invalidază de ANMDDMR în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii cererii de autorizare.

(3) În cazul în care ANMDDMR nu a notificat sponsorului nicio obiecție motivată în termenul prevăzut la alin. (2), se consideră că ANMDDMR nu are obiecții și studiul clinic poate să înceapă dacă a fost emisă anterior o opinie favorabilă de către comisia de etică. Sponsorul notifică ANMDDMR cu privire la începerea studiului în termen de maximum 5 zile.

(4) Sponsorul transmite către ANMDDMR cererea modificată conform obiecțiilor care i-au fost semnalate, în termen de maximum 15 zile de la data primirii obiecțiilor.

(5) În termen de maximum 60 de zile de la data depunerii cererii prevăzute la alin. (2), ANMDDMR notifică sponsorului autorizația privind studiul clinic sau autorizația privind amendamentul la studiu clinic sau dacă autorizația este refuzată, după caz.

(6) Până la înregistrarea răspunsului sponsorului la obiecțiile motivate ale ANMDDMR, termenul prevăzut la alin. (5) se suspendă.

(7) Inspecțiile de supraveghere a caracterului adecvat al desfășurării studiilor clinice pentru care au fost depuse cereri de autorizare la CNBMDM sau ANMDDMR se exercită de către personalul împuternicit din cadrul ANMDDMR cu o frecvență adecvată, în funcție de risc, ori de câte ori este nevoie.

(8) Dispozițiile Ordinului ministrului sănătății publice nr. 905/2006 privind aprobarea Principiilor și liniilor directoare de bună practică de fabricație pentru medicamentele de uz uman, inclusiv cele pentru investigație clinică se aplică în cazul fabricării medicamentelor experimentale utilizate în studiile clinice care intră sub incidența Directivei 2001/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind aplicarea bunelor practici clinice în cazul efectuării studiilor clinice pentru evaluarea produselor medicamentoase de uz uman, în conformitate cu dispozițiile tranzitorii prevăzute la art. 98 din Regulament, respectiv până la data de 31 ianuarie 2025.

(9) Dispozițiile Ordinului ministrului sănătății publice nr. 903/2006 pentru aprobarea Principiilor și ghidurilor detaliate privind buna practică în studiul clinic pentru medicamente de uz uman pentru investigație clinică, precum și cerințele pentru fabricația și importul acestor medicamente se aplică în cazul studiilor clinice care intră sub incidența Directivei 2001/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului, în conformitate cu dispozițiile tranzitorii prevăzute la art. 98 din Regulament, respectiv până la data de 31 ianuarie 2025.

(10) Autorizațiile privind locul de desfășurare a studiilor clinice pentru medicamentele de uz uman emise anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență rămân valabile până la data de 31 ianuarie 2025.

(11) Procedura referitoare la emiterea autorizațiilor privind locul de desfășurare a studiilor clinice pentru medicamentele de uz uman emise pentru unitățile medicale de fază I și bioechivalență se reglementează prin normele metodologice prevăzute la art. 3 alin. (10).”

3. La articolul 19, după punctul 2 se introduce un nou punct, pct. 3, cu următorul cuprins:

„3. **La articolul 4 alineatul (3), punctul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«37. întreprinde demersurile legale în vederea asigurării continuității aprovizionării, prevenirii sau atenuării deficitului în aprovizionarea cu medicamente prin companiile deținute integral de statul român prin Ministerul Sănătății, precum și prin alte modalități legale;»”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 20 iulie 2022.
Nr. 249.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2022 privind stabilirea cadrului instituțional și a măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 536/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind studiile clinice intervenționale cu medicamente de uz uman și de abrogare a Directivei 2001/20/CE, precum și pentru modificarea unor acte normative în domeniul sănătății

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2022 privind stabilirea cadrului instituțional și a măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 536/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014

privind studiile clinice intervenționale cu medicamente de uz uman și de abrogare a Directivei 2001/20/CE, precum și pentru modificarea unor acte normative în domeniul sănătății și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 iulie 2022.
Nr. 1.029.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2001 privind înființarea Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 7 din 31 ianuarie 2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2001 privind înființarea Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A., adoptată în temeiul art. 1 pct. II.1 din Legea nr. 311/2021 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 31 ianuarie 2022, cu următoarele completări:

1. La articolul 1, după punctul 2 se introduc patru noi puncte, punctele 2¹—2⁴, cu următorul cuprins:

„2¹. **La anexa nr. 3 articolul 1 alineatul (2), literele k) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«k) *beneficiari*: statul, prin autoritățile administrației publice centrale, unitățile administrativ-teritoriale, prin autoritățile administrației publice locale, alte instituții publice și instituții de interes public și persoane juridice recunoscute ca fiind de utilitate publică în condițiile legii, părți componente cu personalitate juridică ale cultelor religioase recunoscute conform legii, precum și alte entități ce funcționează în baza unor legi speciale, inclusiv persoane fizice sau juridice în cazul subprogramelor „Lucrări în primă urgență” și „Imobile cu risc seismic”;

l) *amplasament*: imobilul constituit din terenuri și/sau construcții, după caz, aparținând domeniului public sau privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, instituțiilor publice, instituțiilor de interes public, persoanelor juridice recunoscute ca fiind de utilitate publică în condițiile legii, altor entități care

funcționează în baza unor legi speciale, inclusiv aparținând părților componente cu personalitate juridică ale cultelor religioase recunoscute conform legii, precum și proprietatea persoanelor fizice sau juridice, în cazul subprogramelor „Lucrări în primă urgență” și „Imobile cu risc seismic”».

2². La anexa nr. 3 articolul 1 alineatul (2), după litera s) se introduce o nouă literă, litera t), cu următorul cuprins:

«t) *imobile cu risc seismic*: imobile încadrate în clasele (I, II) de risc seismic, conform expertizelor tehnice.»

2³. La anexa nr. 3 articolul 2 alineatul (1), după litera m) se introduce o nouă literă, litera n), cu următorul cuprins:

«n) Subprogramul „Imobile cu risc seismic”.»

2⁴. La anexa nr. 3 articolul 3, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(2) În cadrul subprogramelor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. i) și n) se pot finanța următoarele categorii de servicii și lucrări:».”

2. La articolul 1, după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 5, cu următorul cuprins:

„5. **La anexa nr. 3 articolul 13, după primul alineat se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:**

«(2) În cazul subprogramului „Imobile cu risc seismic” se instituie, în condițiile legii, interdicția de vânzare pe o perioadă de 25 de ani de la data predării amplasamentului și a obiectivului realizat.»”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CĂMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 20 iulie 2022.
Nr. 251.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 7/2022 pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 25/2001 privind înființarea
Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A.**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2001 privind înființarea Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A. și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 iulie 2022.
Nr. 1.031.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și pentru completarea art. 47
din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 458, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care proprietarul clădirii nu depune raportul de evaluare la organul fiscal competent până la primul termen de plată a impozitului, impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii impozabile determinate conform prevederilor art. 457, cu condiția ca proprietarul clădirii să fi fost notificat de către organul fiscal competent despre posibilitatea depunerii raportului de evaluare. Notificarea se comunică proprietarului clădirii prin publicarea acesteia în spațiul privat virtual sau prin poștă, în cazul contribuabililor care nu sunt înrolați în spațiul privat virtual. Termenul până la care trebuie comunicată notificarea este 31 octombrie a anului curent pentru impozitul datorat începând cu anul următor. În cazul în care notificarea nu este comunicată până la această dată, impozitul urmează a se calcula prin aplicarea cotei stabilite potrivit alin. (1) asupra valorii impozabile determinate conform prevederilor art. 457.”

2. La articolul 460, alineatele (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, cota impozitului/taxei pe clădiri este de 5%, cu condiția ca proprietarul clădirii să fi fost notificat de către organul fiscal competent despre posibilitatea depunerii raportului de evaluare. Notificarea se comunică proprietarului clădirii prin publicarea acesteia în spațiul privat virtual sau prin poștă, în cazul contribuabililor care nu sunt înrolați în spațiul privat virtual. Termenul până la care trebuie comunicată notificarea este 31 octombrie a anului curent pentru impozitul datorat începând cu anul următor. În cazul în care notificarea nu este comunicată până la această dată, impozitul urmează a se calcula prin aplicarea cotei stabilite potrivit alin. (1) sau (2), după caz, asupra valorii impozabile a clădirii.

(9) În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, diferența de taxă va fi datorată de proprietarul clădirii, cu condiția ca acesta să fi fost notificat de către organul fiscal competent, în conformitate cu prevederile alin. (8).”

Art. II. — La articolul 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (17) se introduce un nou alineat, alin. (17¹), cu următorul cuprins:

„(17¹) Pentru organul fiscal local, consiliul local poate hotărî, în condițiile prevăzute la alin. (17), să utilizeze mijloacele electronice de transmitere la distanță utilizate de către organul fiscal central, prin aderare la procedurile de lucru specifice acestuia.”

Art. III. — În termen de 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Guvernul modifică și completează în mod corespunzător Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare, la propunerea Ministerului Finanțelor.

Art. IV. — Prezenta lege intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar prevederile art. I se aplică pentru impozitul/taxa pe clădiri datorat/datorată începând cu data de 1 ianuarie 2023.

Art. V. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se vor republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 20 iulie 2022.

Nr. 252.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și pentru completarea art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și pentru completarea art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 iulie 2022.

Nr. 1.032.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Monica-Mihaela Știrbu, ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Federativă a Braziliei și în Republica Surinam, se acreditează și în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Cooperatistă Guyana, cu reședința la Brasilia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 22 iulie 2022.
Nr. 1.053.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Theodora-Magdalena Mircea, ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Cuba, în Federația Saint Kitts și Nevis, în Antigua și Barbuda, în Saint Vincent și Grenadine, în Uniunea Dominica, în Comunitatea Bahamas, Saint Lucia, Jamaica, se acreditează și în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Grenada și în Barbados, cu reședința la Havana.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 22 iulie 2022.
Nr. 1.054.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 165**

din 24 martie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii, excepție ridicată de Lavinia-Nicoleta Coțofană în Dosarul nr. 3.294/1/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.334D/2018.

2. La apelul nominal răspunde autoarea excepției, prezentă personal și asistată de domnul avocat Augustin Zegrean din cadrul Baroului Bistrița-Năsăud. Lipsește cealaltă parte. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul este la al doilea termen de judecată, primul termen fiind pe data de 24 februarie 2022, când domnul avocat Augustin Zegrean a solicitat acordarea unui nou termen de judecată, pentru a putea fi prezent în fața Curții Constituționale. De asemenea, arată că autoarea excepției de neconstituționalitate a depus, la dosarul cauzei, concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției și că a solicitat, la termenul anterior, conexarea la Dosarul nr. 1.334D/2018 a Dosarului Curții Constituționale nr. 1.488D/2018, care are un obiect parțial identic, dar care nu are un termen de judecată, cerere asupra căreia Curtea Constituțională urmează să se pronunțe la acest termen.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de conexare, invocând practica constantă a instanței de contencios constituțional de a respinge astfel de cereri atunci când dosarele propuse pentru a fi conexe se află pe rolul Curții Constituționale, dar nu au un termen de judecată.

5. Curtea respinge cererea de conexare.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autoarei excepției de neconstituționalitate, doamna Lavinia-Nicoleta Coțofană, care solicită admiterea acesteia și prezintă situația de fapt din dosarul în care a fost invocată excepția. În acest sens, autoarea excepției arată că, în data de 20 ianuarie 2016, a fost repartizată, în calitate de judecător definitiv, la Judecătoria Arad, preluând completul unui coleg delegat la o altă instanță. În acest context, arată că, încă de la prima ședință de judecată, a observat un aspect care contravenea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și ale Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de

avocat, mai exact acela că, în dosare civile în materia minori și familie, părțile erau reprezentate de avocați în baza unor delegații intitulate „delegații de asistență extrajudiciară” pe care le emitea decanul Baroului Arad. Autoarea precizează că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 prevede că ajutorul public judiciar poate fi acordat de către instanța de judecată în urma unei analize privind îndeplinirea de către petent a condițiilor legale; or, în cauzele la care se face referire în susținerea excepției, nu existau încheieri ale instanței prin care să fi fost acordat ajutorul public judiciar, neexistând nici solicitări formulate în acest sens la dosarele cauzelor. În această situație, autoarea excepției susține că a înțeles să invoce excepția lipsei calității de reprezentant a avocaților care dețineau astfel de delegații, dar că, în aceste cauze, la termenele următoare s-au prezentat aceiași avocați, cu delegații purtând denumirea „delegație de asistență judiciară”, care aveau același număr și aceeași dată, fără ca aceștia să fi formulat cereri de ajutor public judiciar care să fi fost încuviințate de către instanță. Autoarea excepției arată că, în aceste condiții, și-a exercitat obligațiile prevăzute de Codul de procedură civilă și a sesizat Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Timișoara, conducerea Judecătoriei Arad, președintele Tribunalului Arad, Consiliul Superior al Magistraturii, respectiv Inspekția Judiciară, și Ministerul Justiției. Autoarea susține că, drept urmare, Ministerul Justiției și Consiliul Superior al Magistraturii au sesizat organele de urmărire penală și că, la data de 24 aprilie 2016, dosarul a fost preluat de către Direcția Națională Anticorupție. În urma unei audiențe pe care Inspekția Judiciară a acordat-o decanului Baroului Arad, precum și unei alte doamne avocat din cadrul Baroului Arad, Inspekția Judiciară s-a sesizat, din oficiu, cu privire la săvârșirea de către autoarea excepției a următoarelor abateri disciplinare: exercitarea funcției cu rea-credință, prin faptul că ar fi sesizat „în grabă” Ministerul Public; neglijență în serviciu, prin faptul că nu a pus în discuția părților sesizarea organelor de urmărire penală (deși autoarea susține că realizase acest act procesual, chiar dacă nu era obligatoriu); folosirea funcției în interesul Direcției Naționale Anticorupție, prin faptul că a transmis delegațiile în cauză prin poșta instanței, și nu prin serviciul poștal obișnuit; încălcarea obligației de confidențialitate, prin transmiterea datelor către Ministerul Public și prin pretinsa audiere a unor minori în prezența soțului, în biroul autoarei (scop în care autoarea susține că au fost compilate imagini pentru a fi produse probe). Autoarea excepției arată că, la data de 31 octombrie 2016, a fost sancționată de Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul căruia a fost judecată de un complet format inițial din opt judecători, din care până la sfârșitul ședinței, care s-a încheiat după ora 24.00 a respectivei zile, au rămas doar șase, fiind astfel încălcat principiul continuității completului; autoarea excepției susține că a fost sancționată, în urma exprimării în acest sens a patru voturi din cele șase anterior menționate, pentru exercitarea funcției cu rea-credință prin sesizarea în grabă a parchetului și pentru încălcarea obligației de confidențialitate. Autoarea susține că, la data de 24 noiembrie 2016, Consiliul Superior al Magistraturii a pronunțat Hotărârea nr. 1.628 din 24 noiembrie 2016, prin care a legitimat

corectitudinea susținerilor sale referitoare la modalitatea de aplicare a dispozițiilor legale privind ajutorul public judiciar și a dispus monitorizarea Judecătorei Arad sub aspectul anterior menționat. În acest context, autoarea arată că a formulat recurs împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii prin care a fost sancționată, sesizând că aceasta conținea unele inadvertențe (spre exemplu, în ziua în care se arată în respectiva hotărâre că ar fi audiat martori minori în prezența soțului său, acesta din urmă însoțea un client la organele de poliție), că martorii folosiți împotriva sa dobândiseră, între timp, calitatea de suspecti, inclusiv sub aspectul comiterii infracțiunii de mărturie mincinoasă, și că Uniunea Națională a Barourilor din România emisese o hotărâre prin care a detaliat procedura de acordare a ajutorului public judiciar. Recursul astfel formulat a fost respins. În fine, autoarea arată că, la data de 24 octombrie 2017, Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții din cadrul Senatului a emis o decizie prin care a constatat, cu unanimitate de voturi, că, începând cu data de 1 februarie 2016, autoarea excepției are statutul de avertizor în interes public.

7. Președintele Curții acordă cuvântul domnului avocat Augustin Zegrean, care susține că starea de fapt prezentată de autoarea excepției este suficientă pentru a demonstra că excluderea persoanelor care își desfășoară activitatea în cadrul autorității judecătorești de la protecția acordată prin prevederile Legii nr. 571/2004 constituie o eroare, că dispozițiile legale criticate nu fac distincție între autoritățile și instituțiile statului și că textul criticat nu a fost redactat în acord cu prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. În acest sens, se arată că textul criticat face confuzie între instituțiile statului și că s-ar impune ca legiuitorul să precizeze care sunt instituțiile din cadrul autorității publice locale.

8. Se susține că prevederile art. 2 din Legea nr. 571/2004 au fost adoptate cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 24/2000 pentru că limbajul folosit de legiuitor este departe de a fi un limbaj clar și previzibil; drept dovadă, autoarea excepției, având calitatea de judecător, a interpretat dispozițiile Legii nr. 571/2004 ca fiindu-i aplicabile, aspect care nu a fost reținut și de către autoritățile care au soluționat cauza în cadrul căreia a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, autorități care au apreciat că dispozițiile art. 2 din Legea nr. 571/2004 nu se aplică personalului din cadrul instanțelor, cu toate că dispozițiile legii analizate fac referire la autoritățile publice. Se susține că, potrivit prevederilor Constituției, autoritățile publice sunt cele din cadrul autorității legislative, al autorității executive și al autorității judecătorești și că este greu de înțeles motivul pentru care magistrații au fost excluși de la aplicarea prevederilor Legii nr. 571/2004. Se susține că și în cadrul autorității judecătorești sunt săvârșite încălcări ale legii care ar trebui semnalate de către personalul din cadrul instanțelor, iar aceștia ar trebui să fie protejați de lege în cazul în care fac astfel de raportări, să nu fie supuși persecuțiilor și să nu fie pedepsiți, nici ei, nici membrii familiilor lor.

9. Se susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4), ale art. 16, 30, 124 și 125.

10. Se arată că textul criticat încalcă independența judecătorilor, întrucât dacă aceștia constată încălcări ale legii comise de către șefii lor ierarhici, nu pot să le raporteze fără a fi sancționați. Se face trimitere la concluziile scrise formulate în prezenta cauză și la jurisprudența Curții Constituționale referitoare la independența judecătorilor. Este invocată, totodată, decizia Comisiei pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții din cadrul Senatului, prin care autoarei excepției i-a fost recunoscută calitatea de avertizor în interes public, și Hotărârea din 8 ianuarie 2013, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Bucur și Toma împotriva*

României, prin care a fost recunoscută calitatea de avertizor unui ofițer din cadrul Serviciului Român de Informații. Or, se arată că, dacă ofițerii de informații sunt protejați legal atunci când fac raportări dintre cele prevăzute de Legea nr. 571/2004, cu atât mai mult personalul din justiție ar trebui să beneficieze de această protecție. Este, de asemenea, invocată Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 15 iulie 2021, pronunțată de Marea Cameră, prin care Polonia a fost sancționată deoarece a inițiat proceduri disciplinare împotriva unor judecători pentru că au adresat Curții de Justiție a Uniunii Europene cereri preliminare; se arată că, prin decizia anterior menționată se arată că a fost încălcată independența judecătorilor, având în vedere că aceștia au fost sancționați ca urmare a promovării cererilor preliminare.

11. Se arată, de asemenea, că, ulterior invocării prezentei excepții de neconstituționalitate, a fost adoptată Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii, o directivă amplă, prin care se recomandă statelor membre să adopte legi prin care să acorde această protecție în toate domeniile de activitate, fiind excluși doar avocații și medicii, având în vedere obligația acestora de confidențialitate față de clienți, respectiv față de pacienți. Se susține că România are o astfel de lege, dar că ea nu a fost pusă în acord cu cerințele Directivei (UE) 2019/1937, Legea nr. 571/2004 fiind adoptată în anul 2004 în cadrul Capitolului Justiție și Afaceri Interne în vederea aderării României la Uniunea Europeană. Se susține că Legea nr. 571/2004 este de o dimensiune prea redusă pentru a putea reglementa toate ipotezele care ar trebui să intre sub incidența acesteia. Se arată că Directiva (UE) 2019/1937 prevede toate cazurile în care se impune protecția persoanelor care fac raportări, fiind enumerate în cuprinsul său inclusiv persoanele juridice de drept privat. Se arată că termenul de transpunere a acestei directive a fost 17 decembrie 2021, dar că Legea nr. 571/2004 nu a fost modificată în raport cu prevederile acesteia.

12. Pentru toate aceste motive, se susține că se impune ca instanța de contencios constituțional să pronunțe, în prezenta cauză, o decizie de interpretare, în sensul că dispozițiile art. 2 din Legea nr. 571/2004 sunt neconstituționale în măsura în care exclud de la protecția garantată de această lege personalul din cadrul autorității judecătorești.

13. Autoarea excepției de neconstituționalitate solicită Curții Constituționale să aibă în vedere Hotărârea din 8 ianuarie 2013, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Bucur și Toma împotriva României*, respectiv faptul că pentru recunoașterea calității de avertizor este relevantă autenticitatea informațiilor transmise; se arată că, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, Consiliul Superior al Magistraturii a pronunțat o hotărâre prin care a reținut corectitudinea informațiilor transmise de autoarea excepției, existând la dosar o adresă prin care Consiliul Superior al Magistraturii arată că sesizarea formulată de autoarea excepției a fost valorificată. Se mai susține că dovada faptului că dispozițiile Legii nr. 571/2004 sunt neclare este aceea că Parlamentul, prin Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții din cadrul Senatului, cu unanimitate de voturi, a constatat că prevederile Legii nr. 571/2004 se aplică și magistraților.

14. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, în principal ca inadmisibilă și în subsidiar ca neîntemeiată.

15. În ceea ce privește caracterul inadmisibil al excepției, se arată că, în prezenta cauză este criticată, mai degrabă, o interpretare a dispozițiilor legale în materia analizată, referitoare la aspectul dacă Legea nr. 571/2004 se aplică sau nu magistraților. Se susține că, chiar dacă Înalta Curte de Casație

și Justiție a stabilit, cu autoritate de lucru judecat, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, că Legea nr. 571/2004 nu se aplică și magistraților, aceasta este o decizie de speță, și nu o decizie pronunțată într-un recurs în interesul legii, care să fie obligatorie pentru instanțele judecătorești. Se arată că există o jurisprudență a Curții Constituționale prin care instanța de contencios constituțional a declarat neconstituționale dispoziții legale în interpretarea dată acestora prin deciziile pronunțate de Înalta de Casație și Justiție, însă în prezenta cauză este criticată o interpretare dată printr-o decizie de speță prin care s-a constatat că autoarea excepției nu întrunește calitatea de avertizor. Se arată, de asemenea, că se solicită Curții Constituționale pronunțarea unei decizii interpretative referitoare la aplicarea dispozițiilor Legii nr. 571/2004 și că faptul că adoptarea, ulterior legii criticate, a Directivei (UE) 2019/1937 poate să implice o modificare a acestei legi, dar că acest aspect nu constituie un motiv de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 571/2004. Astfel, se susține că argumentele formulate în susținerea excepției de neconstituționalitate vizează, pe de o parte, o interpretare de speță, iar, pe de altă parte, îmbunătățirea legislației în domeniul analizat.

16. Pe fond, se solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere caracterul de soluție de speță al interpretării criticate de autoarea excepției.

17. În replică, reprezentantul convențional al autoarei excepției arată că autoarea excepției nu contestă modalitatea de aplicare a dispozițiilor legale criticate și nici nu a solicitat o interpretare a acestora de către Curtea Constituțională, ci a susținut că prevederile legale criticate sunt susceptibile de mai multe interpretări, una dintre ele fiind aceea că personalul din cadrul puterii judecătorești este exclus de la aplicarea dispozițiilor Legii nr. 571/2004. Pentru acest motiv, solicită Curții Constituționale pronunțarea unei decizii prin care să se constate că dispozițiile art. 2 din Legea nr. 571/2004 sunt neconstituționale, în măsura în care nu se referă și la personalul din cadrul autorității judecătorești, neexistând motive pentru care acesta să nu beneficieze de protecția reglementată prin Legea nr. 571/2004, aspect ce rezultă și din dispozițiile Directivei (UE) 2019/1937, pe care România este obligată să o transpună.

18. În replică, reprezentantul Ministerului Public arată că nu este în dezacord cu cele susținute de reprezentantul convențional al autoarei excepției în sensul că dispozițiile art. 2 din Legea nr. 571/2004 ar trebui să li se aplice și magistraților și că, de altfel, în concluziile formulate a subliniat caracterul de interpretare de speță al soluției conform căreia Legea nr. 571/2004 ar exclude de la aplicarea sa magistrații. Se arată că legea supusă controlului de constituționalitate nu enumeră, în mod expres, magistrații printre persoanele cărora le este aplicabilă, dar nici nu prevede, în mod expres, o excepție de la aplicarea dispozițiilor sale în ceea ce îi privește.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

19. Prin Încheierea din 17 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.294/1/2017/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Legea nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnaleză încălcări ale legii**, excepție ridicată de Lavinia-Nicoleta Coțofană într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații promovate de autoarea excepției împotriva unei hotărâri a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a dispus înaintarea către Președintele

României a propunerii de eliberare din funcția de judecător a autoarei excepției de neconstituționalitate.

20. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că, din art. 2 din Legea nr. 571/2004 ar putea rezulta că măsurile/drepturile prevăzute de Legea nr. 571/2004 nu se pot aplica și instanțelor judecătorești și că aplicarea acestui tratament juridic distinct prin raportare la autoritatea publică în care persoanele vizate își desfășoară activitatea reprezintă o încălcare a principiului egalității în drepturi, întrucât instituie un tratament juridic diferit în privința unor persoane fizice aflate în situații similare. În acest sens, se arată că toate autoritățile publice, astfel cum acestea sunt reglementate în cuprinsul Constituției, acționează în regim de putere publică pentru realizarea unui interes public. În acest context, recunoașterea drepturilor prevăzute prin dispozițiile Legii nr. 571/2004 numai persoanelor încadrate în anumite autorități publice încalcă principiul egalității în drepturi, întrucât instituie un tratament juridic diferențiat între categorii de persoane aflate în situații identice. Pe de altă parte, se susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale prin prisma faptului că tratamentul juridic inegal nu este adecvat scopului legii, precum și pentru faptul că nu există o motivare obiectivă și rezonabilă pentru instituirea unui astfel de tratament.

21. Se arată că, din expunerea de motive a Legii nr. 571/2004 rezultă că scopul acesteia, așa cum este expres menționat, este de „completare a legislației de protecție a persoanelor care, având o atitudine civică, se pronunță public împotriva oricăror abuzuri sau încălcări ale legii”. De asemenea, în cuprinsul expunerii de motive se menționează că „utilitatea prezentei reglementări constă în următoarele elemente: 1. Aplicarea dispozițiilor sale tuturor autorităților și instituțiilor publice, precum și regiilor autonome și societăților naționale cu capital de stat [...]”.

22. Se arată că Legea nr. 571/2004 s-a născut din necesitatea de a oferi cetățenilor un instrument legal de luptă împotriva derapajelor instituțiilor publice. Se menționează că, în Europa, de cel puțin 10 ani, au fost în curs de desfășurare dezbateri politice în privința acordării protecției juridice a avertizorilor de integritate, iar, de curând, președintele Comisiei Europene a promis să prezinte un proiect de lege pentru îmbunătățirea și armonizarea protecției avertizorilor de integritate în Uniunea Europeană. Se susține că, independent de reglementările la nivelul Uniunii Europene, așa cum rezultă din Raportul Transparency International — „Avertizorii de integritate în Europa. Protecția juridică a avertizorilor de integritate în Europa” —, „datorită creșterii gradului de conștientizare a opiniei publice cu privire la valoarea avertizării, 20 din cele 27 de țări UE studiate în acest raport au acum anumite legi sau dispoziții care, cel puțin parțial, le protejează avertizorii din sistemul public sau privat de represalii”. Potrivit raportului anterior menționat, patru țări din Uniunea Europeană au cadre juridice pentru protecția avertizorilor de integritate care sunt considerate avansate: Luxemburg, România, Slovenia și Regatul Unit. Se arată că, dintre celelalte 23 de țări ale Uniunii Europene, 16 beneficiază de protecția juridică parțială a angajaților. Cele 7 țări rămase au un cadru foarte limitat sau nu au cadre juridice încă reglementate. Se menționează că, în 1998, Marea Britanie a adoptat una dintre cele mai cuprinzătoare legi din lume privind protecția avertizorilor: Legea privind dezvoltarea interesului public: cunoscută ca PIDA, legea se aplică marii majorități a lucrătorilor din toate sectoarele. Se arată că, în Luxembourg, deși nu este adoptată o lege privind avertizorii de integritate, reforma a actualizat legile existente pentru a include protecția juridică pentru personalul din sectorul public și privat care raportează corupția sau influențează abuzul în serviciu. Deși Slovenia nu are nicio lege specializată pentru a proteja avertizorii, o parte substanțială din legislația

anticorupție recent aprobată a țării prevede protecție juridică pentru angajații din sectorul public și privat; acest lucru face ca Slovenia să fie una dintre puținele țări din lume cu o protecție juridică specifică atât pentru personalul din sectorul public, cât și pentru cel din sectorul privat.

23. Se susține că, în România, inițiativa adoptării Legii nr. 571/2004 a avut la bază, printre altele, recomandările GRECO și ale Convenției ONU împotriva corupției vizând protecția avertizorilor de integritate. Se arată că, pornind de la scopul legii — care reprezintă criteriul în funcție de care se compară situațiile supuse analizei —, luând în considerare contextul european — de unde rezultă că obiectivul acestor prevederi este acela de a combate corupția existentă la toate nivelurile —, având în vedere că Legea nr. 571/2004 se referă la sectorul public și scopul acesteia este de protejare a persoanelor din toate autoritățile și instituțiile publice care se pronunță public împotriva oricărui abuz sau încălcări ale legii, rezultă, fără putință de tăgadă că între persoanele care fac o sesizare și care sunt încadrate în autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 2 din Legea nr. 571/2004 și persoanele care fac o sesizare și își desfășoară activitatea în cadrul instanțelor judecătorești nu există nicio diferență.

24. Se susține că, analizând comparativ cele două situații, se poate constata că tratamentul juridic inegal între diferite categorii de persoane încadrate în mod identic în autoritățile și instituțiile publice reglementate în România nu este adecvat scopului Legii nr. 571/2004, care urmărește să protejeze toate persoanele din autoritățile și instituțiile publice care au reclamat ori au sesizat încălcări ale legii în cadrul autorităților publice și al instituțiilor publice. Se arată că, de altfel, faptul că tratamentul juridic inegal nu este adecvat scopului Legii nr. 571/2004 rezultă chiar din titlul Legii nr. 571/2004 — „privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnaleză încălcări ale legii”. În plus, se susține că, având în vedere trimiterea în cuprinsul Legii nr. 571/2004 la dispozițiile Codului muncii, precum și la prevederile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, rezultă că nu prezintă importanță și nu poate reprezenta un criteriu de diferențiere cheștiunea raportului juridic al avertizorului cu autoritatea publică în cadrul căreia este angajat. De asemenea, având în vedere faptul că în cuprinsul art. 2 din Legea nr. 571/2004 se face trimitere atât la autorități ale puterii legislative, cât și la autorități ale puterii executive, se susține că nici „puterea” căreia îi corespund autoritățile sau instituțiile anterior menționate nu constituie un criteriu obiectiv și rezonabil.

25. Este subliniat rolul important al judecătorilor în înfăptuirea justiției, motiv pentru care excluderea acestora din sfera protecției avertizorilor de integritate echivalează cu neprotejarea celor care sunt în măsură să dezvăluie abateri ce afectează în mod direct securitatea națională.

26. Se susține că, nu în ultimul rând, aplicarea unor tratamente diferite, sub aspectul aplicării textului criticat, prin raportare la puterea de care aparține autoritatea publică în cadrul căreia își desfășoară activitatea persoana vizată, încalcă dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție, care implică atât separarea în cadrul puterii de stat a celor trei funcții esențiale ale acesteia, respectiv funcția legislativă, executivă și judecătorească, cât, mai ales, realizarea unui echilibru între organele prin intermediul cărora se exercită puterile statului. Se arată, totodată, că principiul colaborării loiale presupune participarea cu bună-credință și în mod transparent a instituțiilor publice în activitățile etatice, fără exercitarea vreunei presiuni ori crearea unor dezechilibre între puterile statului. Astfel, se susține că, având în vedere că pentru asigurarea echilibrului puterilor în stat, drepturile prevăzute prin Legea nr. 571/2004 trebuie să fie respectate în raport cu toate instituțiile și/sau autoritățile publice, nu numai cu cele ale puterii legislative ori

executive, art. 2 din Legea nr. 571/2004 — ce permite interpretarea în sensul că ar fi excluse din sfera de aplicare a legii autoritățile aparținând puterii judecătorești — este neconstituțional, întrucât încalcă principiul echilibrului puterilor în stat.

27. Totodată, se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale întrucât încalcă prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție, precum și dispozițiile art. 124 alin. (3) coroborat cu prevederile art. 125 alin. (1) din Constituție.

28. În acest sens, se arată că interpretarea dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 571/2004 în sensul că acestea nu ar fi aplicabile și instanțelor judecătorești conduce inevitabil la concluzia că sesizarea cu privire la încălcări ale legii în cadrul instanțelor judecătorești nu este susținută. Or, într-un stat de drept, așa cum este proclamată România prin art. 1 alin. (3) din Constituție, nicio autoritate publică nu se bucură de autonomie în raport cu dreptul, art. 16 alin. (2) din Constituție stabilind că nimeni nu este mai presus de lege, iar art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală prevăzând că respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie. În aceste condiții, având în vedere obiectivul Legii nr. 571/2004 — de combatere a corupției în cadrul autorităților publice —, dispozițiile art. 2 din cuprinsul legii analizate, care, prin interpretarea că nu s-ar aplica și instanțelor judecătorești, conduc la concluzia că sesizarea unor încălcări ale legii este descurajată în cadrul instanțelor judecătorești, sunt neconstituționale prin prisma încălcării principiului potrivit căruia România este stat de drept.

29. Pe de altă parte, se susține că statul de drept presupune, ca dimensiune a democrației constituționale, independența justiției și supunerea judecătorilor numai legii, tocmai pentru ca actul de justiție să fie drept, atât sub aspectul criteriilor oficiale, cât și sub aspectul percepției populare. Se menționează că independența judecătorilor este reflectată în art. 124 alin. (3) din Constituția României, care dispune că judecătorii sunt independenți și se supun numai legii și că o altă garanție oferită magistraților și care asigură independența acestora este dată de inamovibilitatea de care ei se bucură; aceasta presupune ca orice avansare și orice transfer să poată fi făcute doar cu consimțământul judecătorilor, care pot fi suspendați sau eliberați din funcție în condițiile prevăzute de lege.

30. Se arată că, potrivit art. 4 lit. d) din Legea nr. 571/2004, printre principiile care guvernează protecția avertizării în interes public se numără și „principiul nesancționării abuzive, conform căruia nu pot fi sancționate persoanele care reclamă ori sesizează încălcări ale legii, direct sau indirect, prin aplicarea unei sancțiuni inechitabile și mai severe pentru alte abateri disciplinare. În cazul avertizării în interes public, nu sunt aplicabile normele deontologice sau profesionale de natură să împiedice avertizarea în interes public”.

31. Or, se susține că interpretarea dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 571/2004, în sensul că acestea nu s-ar aplica și instanțelor judecătorești, conduce inevitabil la concluzia că judecătorii care fac sesizări privind încălcarea legilor nu beneficiază de protecția împotriva represaliilor/sancțiunilor abuzive. Se susține că, în mod evident, dispozițiile legale criticate încalcă principiul independenței și inamovibilității judecătorilor, prevăzute la art. 124 alin. (3) și art. 125 alin. (1) din Constituție, prin faptul că, prin neprotejarea în cuprinsul dispozițiilor Legii nr. 571/2004, judecătorii ar putea fi eliberați din funcție în situația sesizării unor fapte privind încălcarea legii.

32. Se arată, de asemenea, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale întrucât încalcă prevederile art. 30 alin. (1) și (2) din Constituție. Se susține că, într-un stat de drept, libertatea de expresie constituie una dintre libertățile de bază, fundamentale ale omului, care presupune libertatea de a-și exprima deschis atitudinile și opiniile. Se menționează că, fără libertatea exprimării opiniilor, este imposibilă realizarea altor

drepturi și libertăți fundamentale ale omului, precum libertatea accesului la informație și a diseminării ei sau libertatea gândirii și a cuvântului, drepturi și libertăți ce au o importanță deosebită atât pentru fiecare cetățean în parte, cât și pentru societate în ansamblul ei; fără libertatea de expresie sunt imposibile lupta împotriva corupției, stabilirea adevărului, instaurarea dreptății. Aceste prevederi constituționale sunt aplicabile tuturor cetățenilor României și, prin urmare, se aplică în totalitate și persoanelor care ocupă funcții în cadrul instanțelor judecătorești. Se arată că restrângerile libertății de exprimare sunt permise numai atunci când sunt prevăzute prin lege și numai în măsura în care acestea sunt necesare pentru apărarea bazelor ordinii constituționale, moralității, sănătății, drepturilor și intereselor legale ale altor persoane sau pentru asigurarea apărării securității statului.

33. Se susține că, fără îndoială, într-un stat de drept, judecătorul trebuie să beneficieze de libertatea de exprimare, deoarece problemele legate de activitatea puterii judecătorești prezintă un interes major pentru societate. În același timp, pentru că fiecare judecător trebuie să dispună de posibilitatea reală de a-și îndeplini, fără intervenția unei alte persoane, obligații profesionale ce decurg din principiile competenței, independenței și imparțialității, în exprimarea de către judecători a opiniilor proprii, un rol foarte important îl are conținutul acestora, precum și necesitatea obiectivă de a le face cunoscute opiniei publice.

34. Se arată că, în Hotărârea pronunțată în Cauza *Kudeshkina împotriva Rusiei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că excluderea din magistratură a doamnei Olga Kudeshkina, ca urmare a declarațiilor date în presă, încalcă dreptul său la liberă exprimare, consacrat la art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, soluția astfel pronunțată fiind extrem de severă și aptă de a produce un efect „descurajant” asupra judecătorilor care ar fi dorit să participe la dezbaterile publice privind eficacitatea instituțiilor judiciare. Se menționează că, în cuprinsul hotărârii anterior referite, s-a arătat că „Libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una dintre condițiile de bază pentru progresul acesteia și întru împlinirea de sine a fiecărui individ. Sub rezerva paragrafului 2 al Articolului 10, libertatea de exprimare se aplică nu numai «informațiilor» sau «ideilor» receptate favorabil sau percepute ca inofensive ori ca un fapt indiferent, ci și «informațiilor» sau «ideilor» care ofensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, ale toleranței și ale deschiderii, fără de care nu există «societate democratică». După cum proclamă Articolul 10, această libertate este supusă unor excepții, care trebuie, totuși, să fie interpretate strict, iar nevoia oricăror restricții trebuie să fie stabilită în mod convingător. (...) Curtea reiterează că problemele referitoare la funcționarea sistemului judiciar constituie chestiuni de interes public, dezbateri care se bucură de protecția Articolului 10. (...) Noțiunea de «putere judecătorească» implică, în special, ideea că instanțele sunt — și sunt acceptate de publicul larg ca fiind — forul specific pentru tranșarea disputelor legale. (...) După ce a concluzionat cu privire la existența unei baze factuale a criticilor reclamantei, Curtea reiterează că obligația de loialitate și de discreție datorată de funcționarii publici, și în special de cei din sistemul judiciar, impune ca difuzarea de informații, chiar exacte, să fie făcută cu moderație și cu bună-cuviință”. Se arată că, prin aceeași hotărâre, Curtea de la Strasbourg a reținut că procedurile disciplinare au dus la pierderea funcției de judecător în cadrul Tribunalului Orășenesc Moscova și la pierderea oricărei posibilități ca reclamanta să mai exercite profesia de judecător. Evaluând pedeapsa aplicată reclamantei, Curtea a apreciat că „sanctiunea disciplinară dispusă față de reclamantă a fost grav disproportionată și, mai mult, a fost de natură a

induce un «efect de inhibare» — asupra exercitării libertății de exprimare — în rândul judecătorilor care intenționează să aducă în dezbateri publice eficiența instituțiilor sistemului judiciar”.

35. Se susține că, analizând dispozițiile Legii nr. 571/2004, rezultă că unul dintre principiile care guvernează protecția avertizării în interes public este principiul bunei-credințe, conform căruia este ocrotită persoana, încadrată într-o autoritate publică, instituție publică sau în altă unitate bugetară dintre cele prevăzute la art. 2 din legea analizată, care a făcut o sesizare, convinsă fiind de realitatea stării de fapt sau că fapta constituie o încălcare a legii. Pentru acest motiv, se susține că este neconstituțională o eventuală excludere a instanțelor judecătorești din sfera de aplicare a Legii nr. 571/2004 justificată pe obligația de loialitate și de discreție datorată de funcționarii publici, și, în special, de cei care își desfășoară activitatea în sistemul judiciar. Se arată că, prin dispozițiile Legii nr. 571/2004, sunt ocrotite, în mod exclusiv, persoanele care fac sesizări cu bună-credință cu privire la orice faptă ce presupune o încălcare a legii, a deontologiei profesionale sau a principiilor bunei administrări, eficienței, eficacității, economicității și transparenței, iar, așa cum a reținut și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în aceste situații judecătorilor le este recunoscut dreptul la liberă exprimare.

36. În aceste condiții, se arată că, având în vedere că din însăși expunerea de motive a Legii nr. 571/2004 rezultă că libertatea conștiinței, libertatea de exprimare și dreptul la informare au reprezentat temeiurile adoptării acestei legi, dispozițiile art. 2 din cuprinsul său, care permit interpretarea că persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul instanțelor judecătorești nu ar avea posibilitatea de a reclama ori de a sesiza încălcări ale legii, sunt neconstituționale, aducând în mod evident atingere dreptului judecătorilor la liberă exprimare.

37. În consecință, se susține că, în măsura în care dispozițiile art. 2 din Legea nr. 571/2004 se interpretează în sensul că acestea lege nu s-ar aplica și instanțelor judecătorești, acestea sunt neconstituționale, întrucât contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1), ale art. 1 alin. (4), ale art. 1 alin. (3), ale art. 124 alin. (3), ale art. 125 alin. (1) și ale art. 30 alin. (1) și (2) din Constituție.

38. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este nefundată. Se arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate, respectiv că acestea nu sunt de natură a contraveni principiului egalității în drepturi, reglementat de art. 16 din Constituție, și nici principiului separației puterilor în stat, prevăzut la art. 1 alin. (4) din Constituție. Se menționează, totodată, că motivarea opiniei instanței nu este necesară atunci când excepția este invocată de către una dintre părți, conform art. 29 din Legea nr. 47/1992.

39. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

40. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autoarei excepției și ale reprezentantului convențional al acesteia, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

41. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

42. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 2 din Legea nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1214 din 17 decembrie 2004, care au următorul cuprins: „(1) *Dispozițiile prezentei legi se aplică autorităților și instituțiilor publice din cadrul administrației publice centrale, administrației publice locale, aparatului Parlamentului, aparatului de lucru al Administrației Prezidențiale, aparatului de lucru al Guvernului, autorităților administrative autonome, instituțiilor publice de cultură, educație, sănătate și asistență socială, companiilor naționale, regiilor autonome de interes național și local, precum și societăților naționale cu capital de stat.*

(2) *Prezenta lege se aplică și persoanelor numite în consilii științifice și consultative, comisii de specialitate și în alte organe colegiale organizate în structura ori pe lângă autoritățile sau instituțiile publice.*”

43. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) referitoare la statul de drept, ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 30 alin. (1) și (2) cu privire la libertatea de exprimare, ale art. 124 alin. (3) privind înfăptuirea justiției și ale art. 125 alin. (1) cu privire la statutul judecătorilor.

44. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea, analizând propria jurisprudență referitoare la condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, prevăzute la art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține că cerința potrivit căreia normele criticate trebuie să aibă incidență în soluționarea cauzei nu trebuie analizată *in abstracto*, ci se impune a se lua în considerare interesul procesual al soluționării excepției de neconstituționalitate, prin prisma elementelor cadrului procesual și a stadiului concret în care se află litigiul.

45. Referitor la cadrul procesual, Curtea constată că obiectul cauzei în care a fost invocată prezenta excepție îl constituie soluționarea contestației formulate de autoarea acesteia împotriva Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.124 din 26 octombrie 2017, prin care s-a dispus înaintarea către Președintele României a propunerii de eliberare din funcția de judecător a autoarei excepției de neconstituționalitate, ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare constând în „excluderea din magistratură”, sancțiune ce i-a fost aplicată printr-o altă hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv a Secției pentru judecători în materie disciplinară.

46. Astfel, în ceea ce privește procedura disciplinară care a vizat-o pe autoarea excepției, Curtea reține că, prin Hotărârea

nr. 23/J din 31 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 20/J/2016, Secția pentru judecători în materie disciplinară a admis în parte acțiunea disciplinară formulată împotriva autoarei și, în baza art. 100 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, a fost dispusă față de aceasta sancțiunea disciplinară constând în excluderea din magistratură, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 99 lit. t) teza întâi și art. 99 lit. j) din același act normativ. Totodată, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii — Secția pentru judecători nr. 1 din 3 ianuarie 2017, s-a dispus suspendarea din funcția de judecător a autoarei excepției de neconstituționalitate până la soluționarea recursului declarat de aceasta împotriva Hotărârii nr. 23/J din 31 octombrie 2016, pronunțată de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru judecători în Dosarul nr. 20/J/2016. Recursul astfel promovat a fost respins, ca nefondat, prin Decizia nr. 266 din 9 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători.

47. Așadar, invocarea prezentei excepții de neconstituționalitate în cadrul soluționării contestației formulate împotriva Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1124 din 26 octombrie 2017 nu prezintă interes în cauză, pentru că textul criticat nu are legătură cu soluționarea fondului procedurii disciplinare, întrucât Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, pronunțând această hotărâre, nu a acționat ca instanță de judecată, având în vedere că, potrivit Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din septembrie 2012, doar secțiile Consiliului Superior al Magistraturii au rolul de instanță de judecată în materie disciplinară. Pe de altă parte, această excepție vizează interpretarea legii, or, acest aspect a fost realizat, cu autoritate de lucru judecat, de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, prin Decizia nr. 266 din 9 octombrie 2017, prin care a fost soluționat recursul declarat de autoarea excepției împotriva Hotărârii nr. 23/J din 31 octombrie 2016, pronunțată de Secția pentru judecători. Or, conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”. Pentru acest motiv, Curtea reține că prezenta excepție de neconstituționalitate este inadmisibilă.

48. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii, excepție ridicată de Lavinia-Nicoleta Coțofană în Dosarul nr. 3.294/1/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Notei de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Achiziție 12 automotoare în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Nota de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Achiziție 12 automotoare în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea proiectului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile, prin Planul național de redresare și reziliență, „Componenta 4 — Transport

durabil”, și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Autoritatea pentru Reformă Feroviară, răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul transporturilor și infrastructurii,
Bogdan-Stelian Mîndrescu,
secretar de stat

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Marcel-Ioan Boloș
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 20 iulie 2022.
Nr. 929.

ANEXĂ

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

privind aprobarea necesității și oportunității efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Achiziție 12 automotoare în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen”

Scopul proiectului de investiții „Achiziție 12 automotoare în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen” este de a permite realizarea unui proiect-pilot privind utilizarea automotoarelor în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen, în cadrul obligației de serviciu public de transport feroviar de călători pe liniile de cale ferată neelectrificate, menite să îmbunătățească calitatea și să sporească siguranța serviciilor de transport feroviar de călători.

Contextul actual care justifică achiziția de automotoare noi în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen

destinate transportului feroviar public de călători se regăsește menționat în Studiul de fezabilitate nr. 22/179 din 26.04.2022 pentru realizarea unui proiect pilot privind introducerea tracțiunii electrice în cadrul obligației de serviciu public de transport feroviar de călători pe liniile neelectrificate, prin utilizarea automotoarelor în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen, elaborat la nivelul Autorității pentru Reformă Feroviară.

În cadrul Planului național de redresare și reziliență — Pilonul I, obiectivul „Componentei C4. Transport sustenabil” este

de a spori sustenabilitatea sectorului transporturilor din România prin sprijinirea tranziției verzi și digitale a sectorului, respectiv de a dezvolta o infrastructură de transport durabilă și ecologică, cu standarde de siguranță adecvate, care să contribuie la finalizarea rețelelor transeuropene de transport (TEN-T) și la desconggestionarea nodurilor urbane, stimulând în același timp tranziția către un transport sustenabil la nivel național, fiind vizate acțiuni orientate către dezvoltarea de măsuri „*environmental friendly*”.

Totodată se are în vedere continuarea obiectivelor strategice europene și românești în ceea ce privește dezvoltarea rețelei transeuropene de transport feroviar și creșterea sustenabilă a economiei europene, proiecte de îmbunătățire a calendarului trenurilor, prin introducerea unor obiective previzibile și servicii de înaltă frecvență sprijinite de existența unei flote de material rulant care respectă cel puțin dispozițiile standardelor tehnice de interoperabilitate (STI), standardele tehnice internaționale și europene relevante (ISO și EN) și alte standarde tehnice naționale aplicabile (SRs).

Componenta de transport a Planului național de redresare și reziliență include două reforme și patru investiții, achiziția de material rulant nou destinat exclusiv transportului de călători fiind cea de a doua investiție aprobată.

La nivel național, România dispune de o infrastructură feroviară de 10.766 km (din care 4.361 km reprezintă rețeaua TEN-T), din care doar 37,4% este electrificată, respectiv 4.030 km (sursa: EU Statistical Pocketbook 2019).

Strategia de introducere a automotoarelor în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen nu reprezintă o soluție pentru anularea programelor de electrificare în România, ci doar o alternativă ecologică la transportul cu tracțiune diesel de pe liniile încă neelectrificate. România face o prioritate în domeniul feroviar în ceea ce privește electrificarea sectoarelor principale și cele complementare de cale ferată, în baza beneficiilor legate de vitezele superioare care pot fi atinse.

Principalele elemente care justifică achiziția de material rulant nou destinat transportului feroviar public de călători, conform Studiului de fezabilitate nr. 22/179 din 26.04.2022 pentru realizarea unui proiect-pilot privind introducerea tracțiunii electrice în cadrul obligației de serviciu public de transport feroviar de călători pe liniile neelectrificate, prin utilizarea automotoarelor în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen, sunt următoarele:

- (i) în ultimii 15 ani, în România, nu s-au făcut achiziții publice de material rulant nou destinate transportului feroviar public de călători;
- (ii) operatorul de transport feroviar de călători cu capital de stat nu a achiziționat și nu are în parcul activ un număr suficient de material rulant care să deservească publicul călător;
- (iii) operatorii de transport feroviar de călători cu capital privat, care au intrat pe piața de transport feroviar din România, au achiziționat numai material rulant secondhand, cu o vechime considerabilă, care nu mai corespunde din punctul de vedere al cerințelor europene de calitate și siguranță;

- (iv) respectarea prevederilor regulamentelor europene (Regulamentului nr. 1.315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport) și adaptarea strategiei naționale în domeniul transporturilor după Strategia europeană 2020 ce se axează pe necesitatea evoluției transportului electric cu emisii scăzute, reducând emisiile, contribuind la durabilitatea mediului, la atenuarea schimbărilor climatice, ce diminuează dependența Europei de petrolul importat, prin reducerea emisiilor din transporturi cu 60% până în 2050, comparativ cu 1990, care trebuie atins, printre altele, prin transferul pasagerilor interurbani pe distanțe medii și al transportului de marfă de la transportul rutier la cel feroviar sau pe apă.

În esență situația se prezintă astfel:

— rețeaua feroviară publică din România are, la nivelul anului 2021, o lungime de aproximativ 10.500 km, din care 64% sunt neelectrificați, tracțiunea electrică în sistem „clasic” de alimentare catenară-pantograf nefiind posibilă;

— o serie de magistrale care deserveșc în mod direct reședințe de județ nu sunt electrificate. De exemplu, municipiile Alexandria, Baia Mare, Botoșani, Giurgiu, Pitești, Oradea, Râmnicu Vâlcea, Satu Mare, Sibiu, Slatina, Târgoviște, Târgu Mureș, Tulcea, Zalău, Vaslui sunt deservite de linii exclusiv neelectrificate, tracțiunea trenurilor fiind asigurată de vehicule bazate pe motoare cu ardere internă a motorinei;

— în ciuda eforturilor Guvernului României și a Companiei Naționale de Căi Ferate „CFR” — S.A. de a extinde sistemul clasic de tracțiune electrică, comunități importante de pe teritoriul național sunt în situația de a nu beneficia de vehicule electrice feroviare, bazate pe sistemul clasic catenară-pantograf;

— materialul rulant pentru transportul feroviar de călători existent și-a depășit deja durata ciclului său de viață sau este aproape de sfârșitul ciclului de viață, iar materialul rulant disponibil pentru a satisface cererea actuală de obligații pentru serviciul public este insuficient, existând riscul ca până în 2023 să nu mai existe un parc de material rulant disponibil pentru îndeplinirea obligațiilor minime de serviciu public;

— materialul rulant existent în România nu are nivelul de calitate cerut de publicul călător, iar tehnologiile de fabricație ce au fost utilizate sunt depășite, nefiind posibil a se asigura îndeplinirea standardelor de calitate prevăzute în contractele de servicii publice.

Prezentul proiect-pilot va rezolva problema specifică secțiilor de cale ferată neelectrificate identificate în studiile anterior menționate, și anume:

- Magistrala 300 — București Gara de Nord—Chitila;
- Linia 700 T1 — Ramificație Aeroport T1—Aeroport Henri Coandă T1;
- Magistrala 700 — București Nord—Ramificație Aeroport T1;
- Magistrala 101 — București Nord—Titu—Pitești—Craiova;
- Linia 104 — Titu—Târgoviște;
- Linia 106 — Pitești—Curtea de Argeș.

Nota de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Achiziție 12 automotoare în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen”, în baza Studiului de fezabilitate nr. 22/179 din 26.04.2022 pentru realizarea unui proiect-pilot privind introducerea tracțiunii electrice în cadrul obligației de serviciu public de transport feroviar de călători pe liniile neelectrificate, prin utilizarea automotoarelor în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen a fost avizată favorabil de Consiliul tehnico-economic al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii cu Avizul nr. 54/63 din data de 29.04.2022.

Achiziționarea de material rulant nou pentru transportul feroviar public de călători va avea un impact semnificativ asupra nivelului calității serviciilor oferite, siguranței călătorilor și îmbunătățirii condițiilor de mediu, precum și asupra costurilor și a beneficiilor economice ale transportului feroviar de călători.

Investiția în cele 12 automotoare în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen poate fi considerată ca un proiect inovativ, în condițiile în care tehnologia tracțiunii electrice pe bază de pile de combustie este în faza de dezvoltare la nivel european și mondial.

Principalele elemente care justifică achiziția de material rulant nou destinat transportului feroviar public de călători, conform Studiului de fezabilitate nr. 22/179 din 26.04.2022 pentru realizarea unui proiect-pilot privind introducerea tracțiunii electrice în cadrul obligației de serviciu public de transport feroviar de călători pe liniile neelectrificate, prin utilizarea automotoarelor în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen, sunt următoarele:

— în ultimii 15 ani, în România, nu s-au făcut achiziții publice de material rulant nou destinate transportului feroviar public de călători;

— operatorul de transport feroviar de călători cu capital de stat nu a achiziționat și nu are în parcul activ un număr suficient de material rulant care să deservească publicul călător;

— operatorii de transport feroviar de călători cu capital privat, care au intrat pe piața de transport feroviar din România, au achiziționat numai material rulant secondhand, cu o vechime considerabilă, care nu mai corespunde din punctul de vedere al cerințelor europene de calitate și siguranță;

— respectarea prevederilor regulamentelor europene (Regulamentului nr. 1.315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport) și adaptarea strategiei naționale în domeniul transporturilor după Strategia europeană 2020 ce se axează pe necesitatea evoluției transportului electric cu emisii scăzute, reducând emisiile, contribuind la durabilitatea mediului, la atenuarea schimbărilor climatice, ce diminuează dependența Europei de petrolul importat, prin reducerea emisiilor din transporturi cu 60% până în 2050, comparativ cu 1990, care trebuie atins, printre altele, prin transferul pasagerilor interurbani pe distanțe medii și al transportului de marfă de la transportul rutier la cel feroviar sau pe apă.

Principalele beneficii economice care sunt avute în vedere după achiziția de materialului rulant sunt următoarele:

- economii de timp de călătorie pentru publicul călător;
- reducerea costurilor de operare ale vehiculului și economii pentru publicul călător datorită transferului modal;
- reducerea costurilor de întreținere și economii pentru operatorii de transport feroviar de călători;
- reducerea numărului de accidente rutiere rezultate în urma transportului de persoane;
- reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

INDICATORI TEHNICO-ECONOMICI

ai proiectului de investiții „Achiziție 12 automotoare în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen”

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Autoritatea pentru Reformă Feroviară

Amplasament: bd. Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1, București

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a proiectului de investiții, inclusiv TVA (în prețuri valabile în data de 8.03.2022; 1 euro = 4,9492 lei)	mii lei	862.230
Eșalonarea investiției, inclusiv TVA		
— Anul I	mii lei	130.000
— Anul II	mii lei	360.000
— Anul III	mii lei	200.000
— Anul IV	mii lei	172.230
— Capacități:		
Automotoare în tracțiune electrică pe bază de pile de combustie cu hidrogen	buc.	12
— Durata de realizare a proiectului de investiții	luni	40

Finanțarea investiției

Finanțarea proiectului de investiții se realizează din fonduri externe nerambursabile [Planul național de redresare și reziliență (PNRR) — „Componenta 4 — Transport durabil”] și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea numărului de autoturisme necesare desfășurării activităților specifice Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului privind drepturile și obligațiile membrilor Comitetului de reglementare și ale personalului angajat al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 139/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 1 alin. (4) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă un număr de 32 de autoturisme necesare desfășurării activităților specifice Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

Art. 2. — Modalitatea de alocare a autoturismelor prevăzute la art. 1, precum și normativul privind consumul de carburanți se stabilesc prin decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

Art. 3. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 211/2020 privind aprobarea numărului de autoturisme necesare desfășurării activităților specifice Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1143 din 26 noiembrie 2020, se abrogă.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Mircea Man

București, 21 iulie 2022.
Nr. 99.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

